

1965 - 1969 - 2019

50. obletnica mature Šole za zdravstvene delavce za ginekološko – porodniško smer

Sonja Zatler, Milenka Lapuh, Ana Kralj

Uniforme drugi letnik babiške šole
(Fotografije: osebni arhiv Sonje Zatler)

Junija 1965 smo se spoznale na sprejemnih izpitih, jeseni pa se je začela pot do željenega poklica.

Ko smo v drugem letniku dobile naše prve uniforme, lepe bele, kapico s svetlomodrim trakom na robu in svetlomodro jopico se je začelo zares.

Tri štiri dni po pet ur prakse na oddelkih na dan ,dopoldan ali popoldan

pa še veliko ur predavanj za splošno in strokovno izobrazbo. Praktično šolanje ob delu.

Po drugem letniku in obvezni enomesečni počitniški praksi v porodnih sobah po vsej Sloveniji, pa tudi že nočne. Morale smo zbrati določeno število samostojnih posegov in porodov do mature.

Med tretjim in četrtem letnikom smo opravile enomesečno počitniško prakso patronažne babice.

Bilo je naporno , a je šlo!

Bile smo mlade polne mladostne energije, smeha, entuziazma pa tudi želje do poklica, ki smo ga v teoriji in praktičnim delom z nosečnicami, porodnicami, novorojenci in drugimi bolniki ob podpori številnih odličnih učiteljev in inštruktoric na različnih oddelkih kjer smo ob »posteljki« vse bolj spoznavale.

Maturirale smo 1969. leta. 32 nas je bilo v razredu sr. Hermine Klun, ki nam je bila ne samo razredničarka vsa štiri leta šolanja, ampak skoraj druga mama.

Podelitev diplom smo organizirale na Ljubljanskem magistratu. Bilo je prav slovesno, prisotnih je bilo večina profesorjev , inštruktoric pa tudi diplomantke študija ob delu.

Takrat ni bilo lahko dobiti zaposlitve, pa se je kljub temu večina zaposlila v babiškem poklicu, nekatere pa na drugih zdravstvenih področjih.

Nekaj pa jih je svoje znanje poneslo tudi v svet. V Švici, Nemčiji in na Švedskem so kot medicinske sestre ali babice pokazale kaj so se naučile v Ljubljanski babiški šoli.

Kar nekaj se nas je kasneje ob delu izobrazilo za višje medicinske sestre a smo ostale zveste porodništvu in ginekologiji.

Z leti so prišle nove zadolžitve tako poklicne kot zasebne, a smo se občasno sestajale. Na obletnice, še posebej na »okrogle« se nas je zbralo vsaj 15 – 20 iz vse Slovenije in tudi iz tujine. Velikokrat so se nam pridružili tudi profesorji in inštruktorice.

Maturantke brez profesorjev in maturantke s profesorji

Tudi letos 2019 na naši 50 obletnici smo se zbrale. Bilo nas je 22, vsaka s težo svojih življenjskih izkušenj.

Ponovno so oživele spomini na najstniške vragolije in na vse, kar nas je v tistih letih oblikovalo v osebe, kakršne smo.

50 let babiške mature z dvema profesorjema

Spomnile smo se tudi na tiste, ki niso prišle in seveda tudi na sošolke in učitelje, ki jih žal ni več med nami.

Vesele smo bile, da sta se nam pridružila tudi naš prof. dr. Andrej Kocijan, ki nas je naučil porodništva in gospa Slavica Navinšek, ki nas je učila slovenščino. Sestre Kristine Grm žal ni bilo.

Spomini na najstniška leta in teža življenja nas je ob slovesu opomnilo, da morda ne bi bilo slabo, da se srečamo že za 51. obletnico.